

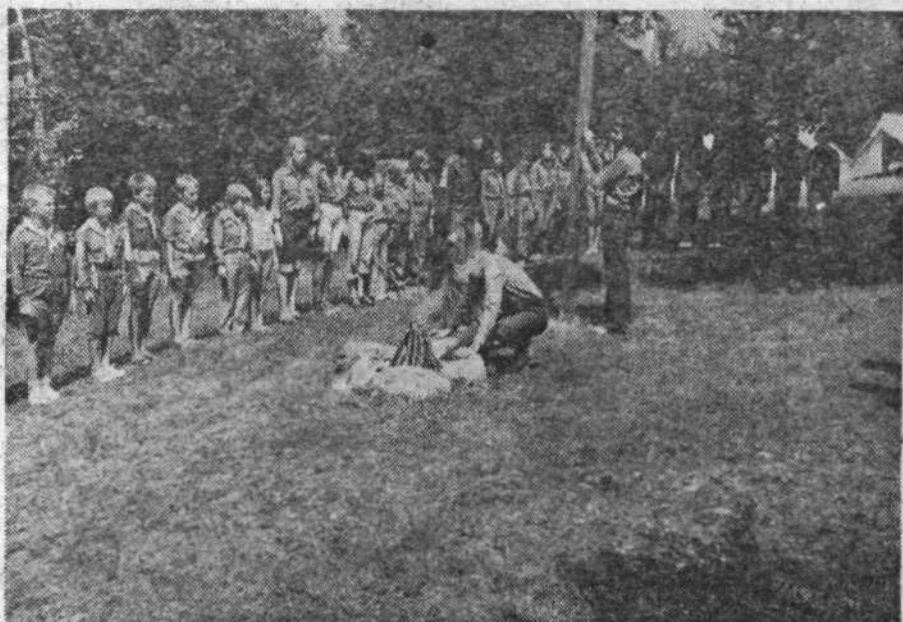
Savčani spet v Bohinju

Taborniki Savskega odreda 15 dni pod platno streho

Počitnice so za nami in spet bodo šolarji trdo poprijeli pri učenju. Taborniki se bodo spet shajali na rednih tedenskih sestankih in prav gotovo bodo vsi še dolgo premlevali dogodke, ki jih je bilo med počitnicami prav gotovo precej. In med najlepšimi spomini bodo za marsikoga prav tisti, ka so vezani na Bohinju, na petnajst dni življenja v naravi.

Kar šestdeset Savčanov je bilo letos v Bohinju. Razpeli so trideset šotorov, četrcecv zelene in rumene barve, ki so v glavnem vsi novi. Z dnom, v njih postelje, na katerih so tople in mehke pene. Zares udobno. Potem je tu kuhinja, kjer so bila vrata za lačne vedno odprta. Če ni bilo drugega, pa je vsak lahko dobil ob vsakem času kos kruha, namazan z marmelado. Sicer pa so jedli zrezke — na ta ali oni način, klobase, rižoto, pa tudi enolončnice in polento. Hrana je bila okusna in tako nihče ni bil lačen.

Vsi ti taborniki, stari od osem do štiriindvajset let pa so gozdno jaso že prvi dan napolnili s smehom in veseljem, ki nista zamrla do zadnjega dne. Prav tako kot ni zamrl ogenj, ki so ga prižgali prvi dan in potem skrbno čuvali podnevi in ponoči, v soncu in dežju. Ni jim ugasnil, saj je simbol prijateljstva in medsebojne ljubezni. Skrbno so tudi čuvali zastavo, ki je čez dan veselo plapolala na jamboru sredi tabora, ponoči pa so jo spustili in ovili okoli jambora. Ob njej pa so postavili stražarje, ki so tudi v najbolj temnih nočeh pogumno opravljale svojo dolžnost. Piščalka taborovodje se je zjutraj

Pri prvem zboru so taborniki Savskega odreda dvignili zastavo in zakurili ogenj, ki je gorel do konca taborjenja.

oglasila že ob sedmih. Za mnoge je bilo to prezdodaj, najmlajši pa so živahno klepetali v šotorih že precej prej. Vsi pa so se potem dokončno prebudili pri jutranji telovadbi ter umivanju. In umivali so se v največji umivalnici — v jezeru.

Potem so se zbrali, oblečeni v enot-

ne taborniške uniforme z rumenimi, rdečimi in modrimi ruticami, v zboru. Dvignili so zastavo, zapeli himno in izvedeli, kaj bodo delali čez dan. Vsi lačni so potem planili k zajtrku — precej hitreje so stali v vrsti za zajtrk, kot so potem pospravljali šotore. Vendar so, saj so šotore vsak dan ocenili in ob

koncu je najlepše pospravljene šotore dobili tudi nagrado.

Vsak dan so imeli dopoldne in popoldne tudi po dve uri gozdne šole, to je neke vrste tečaja, v katerem so tudi v praksi preizkusili vse, kar so se naučili med letom in na tedenskih sestankih. Seveda v Bohinju ni šlo brez kovanja. Vreme jim je bilo letos izredno naklonjeno, zato tudi voda v jezeru ni bila premrzla. Po večerji so se spet zbrali v zboru in spustili zastavo. Potem pa se je pričel večerni program: zbrali so se ob večnem ognju in prepevali ter se zabavali ob številnih šalah in skečih. Drugič so odšli na krajši sprhed in na primerni gozdni jasi so uprizorili igro — napad na tabor. Dvakrat pa so postavili tudi večji taborni oganj, ob katerem so vsi uživali v prijetnem programu.

Taborno vodstvo jim je tudi tokrat pripravilo presenečenje. Neke noči se je nekaj po polnoči oglasila piščalka in vsi so se morali, bolj ali manj zaspani, zbrati ob jamboru. Razdelili so se v skupine in se v temni noči razpodelili po Bohinju. Vsaka skupina je imela svoje naloge: najmlajši so morali prešteati grobove na bližnjem vojaškem pokopališču, dekleta so morala na drugo stran jezera, kjer so prižgala ogenj, fantje so morali poiskati sporočiló z nalogami pod mostom; ko so se čez uro ali dve vrnili v tabor, so bili vsi zadovoljni.

Tako je petnajst dni kar prehitro minilo. Zato gromki taborniški »zdravo« ob razhodu ni pomenil slovesa, ampak le pozdrav Bohinju do novega srečanja — prihodnje leto. STANE DROLJIC

„Naučimo se plavati“

Tečaji za šolarje in odrasle — Prihodnje leto tudi v počitniških domovih delovnih kolektivov

Občinski štab za akcijo »Naučimo se plavati« pri TTKS Ljubljana-Bežigrad je organiziral šolo plavanja v okviru občine na vseh možnih področjih.

Tako je skozi plavalni tečaj v zimskem bazenu osnovne šole Boris KIDRIČ šlo preko 700 šolobveznih otrok v okviru dela v ŠSD, ki ga vodi učitelj plavanja Andrej ŽNIDARŠIČ. V ŠSD vodi krožek plavanja za tekmovalce iz višjih razredov šole, pri nižjih razredih pa od 1. do 4. razreda pouk neplavalcev. Pomemben je podatek, da na osnovni šoli Boris Kidrič konča 8. razred praktično 100 odstotkov učencev z znanjem plavanja.

Profesor telesne vzgoje Andrej Peterka iz osnovne šole Dol pri Ljubljani je s pomočjo učencev višjih razredov osnovne šole organiziral tri plavalne tečaje v bazenu tovarne Belinka v Sentsjacobu. Na tečajih je sodelovalo

preko 100 otrok iz Sentsjacobu in Dola, med katerimi je bilo tudi 30 neplavalcev, ki so se vsi naučili plavati. Učenci so sami vzdrževali red in čistočo v bazenu, sodelovali pa so tudi pri čiščenju in menjavi vode.

Šola plavanja je potekala tudi v bazenih kopališča »Stern« in sicer za odrasle v večernih urah ter za mlajše začetnike v dopoldanskih urah. Šolo je vodil Andrej ŽNIDARŠIČ z asistenco dveh vadiateljev. V julijskih tečajih se je naučilo plavanja 150 otrok in 40 odraslih neplavalcev iz vseh ljubljanskih občin.

Za uspešno organizacijo tečajev za odrasle bi bilo nujno zagotoviti proste ure v bazenu, izven rekreativnega kovanja, zaradi nemotnega dela z odraslimi tečajniki, ki se čisto stramujejo svoje plavalne »nepismenosti«.

Vse te akcije vodi TTKS Ljubljana-Bežigrad in jih tudi finančno podpira iz namenskih proračunskih sredstev.

Štab za akcijo »Naučimo se plavati« uspešno sodeluje tudi z Zvezo prijateljev mladine v občini Bežigrad, ki ima počitniški dom v Umagu. V petih 14-dnevnih izmenah se je zvrstilo na letovanju več kot 600 naših otrok, med katerimi je bilo preko 200 neplavalcev. V vsaki izmeni kolonije je nastavljen poseben učitelj plavanja in vodja rekreacije, ki s pomočjo vodičev vodi šolo plavanja. Uspeh šole je izreden, čeprav večina vodičev nima popolne strokovne kvalifikacije.

TTKS Ljubljana-Bežigrad bo naslednje leto nastavila strokovnjaka za telesno vzgojo na letovanju, ki bo vodil strokovno delo na področju šole plavanja tudi v mesecu

juniju in septembru, ko so na letovanju otroci iz vzgojno-varstvenih ustanov.

Z dograditvijo pokritega bazena v sklopu kopališča pri »Sternu«, bo akcija »Naučimo se plavati« v naši občini potekala praktično skozi vse leto. V zimskem času bodo organizirani tečaji plavanja za sindikalne podružnice naše občine, saj se nekatera podjetja že sedaj zanimajo za proste termine uporabe bazena.

Kot novost naj omenimo tudi povezavo TTKS z delovnimi kolektivi, ki imajo

močnejše počitniške domove ob morju s kapaciteto preko 70 ležišč. V naslednji sezoni bo TTKS skušala zagotoviti v vseh teh letoviščih prisotnost strokovnjaka, ki bi nudil pomoč delovnim ljudem in članom njihovih družin pri učenju plavanja.

Štab za akcijo »Naučimo se plavati« bo v zimski sezoni organiziral seminarje in tečaje za vodiče, ki vodijo otroke na počitniških letovanjih in organizatorje rekreacije, ki bodo delali v delovnih kolektivih.

E. KOMEL

S plavalnega tečaja v bazenu Belinke, ki ga je priredilo šolsko športno društvo iz Dola.

BIČKOVCI OB KOLPI

Obiskali so jih tudi snemalci ljubljanske televizije

Ze četrtič zapored so taborniki Bičkove skale letos spet razpeli pisane strehe svojih šotorov pri Podzemlju ob Kolpi. Od 14. do 27. julija je taborilo 80 članov (50 medvedkov in čebelic ter 30 tabornikov). Letos je bilo prvič z njimi tudi 6 murnov, to je članov starih manj kot 7 let.

Razdeljeni so bili v osem rodov. Dnevni red je potekal takole: po vstajanju, telovadbi in umivanju — zajtrk, potem gozdna šola na bližnji vzpetini, po kosilu počitek in popoldne kovanje v

topli Kolpi. Po večernih igratih ali pohodih so se vsi zbrali ob ognju; ni ga večjega zadovoljstva za vodnike kot pogled na razgrete in nasmejane obraze malčkov.

Ob Kolpi jih je obiskala tudi ekipa RTV, ki je pri njih posnela pionirski tečaj, predvajan 27. julija in 10-minutno reportažo, predvajano v dnevniku 21. julija. Tudi to je priznanje za požrtvovalno delo tabornikov Bičkove skale, ki ga je čutili na vsakem koraku. Njihova najpomembnejša naloga je varovati naravo in jo ljubiti.

Taborniki Bičkove skale so

letos dosegli lepe uspehe. Dobili so naziv partizanski odred, starešina odreda Majda Sever je prejela srebrno priznanje OF, Slovenski oktet je pel za tabornike in za njihovo hišico, štiri ekipe so se kot najboljše uvrstile na republiški mnogoboj na Pokljuki, ki je potekal v okviru široko zasnovane vsestranske taborniške akcije Pokljuka 74.

Najbolj si želijo, da bi čimprej prišli do svoje hišice na Slovenčevi cesti, sicer bo 200 mladih, marljivih tabornikov kmalu brez strehe nad glavo.

IRENA KOPČAVAR